

AVR-GCC

Środowisko programistyczne dla mikrokontrolerów AVR

Z pewnością większość elektroników zauważyła, że ostatnio nastąpiła moda na stosowanie mikrokontrolerów jednocukrowych nawet w bardzo prostych układach. Szczególnym zainteresowaniem cieszy się rodzina AVR firmy Atmel. Są to dość nowoczesne, szybkie i bogato wyposażone mikrokontrolery. Aby ułatwić użytkownikowi uruchamianie układów, producent wprowadził możliwość programowania układów już po zamontowaniu w systemie docelowym. Bardzo interesujące cechy tych mikrokontrolerów są związane z ich architekturą i listą rozkazów stworzoną z myślą o stosowaniu kompilatorów języka C.

Nie chcę w tym miejscu wywoływać polemiki między osobami uznającymi za jedynie „słuszny“ język assembler i ich przeciwnikami. Jak zwykle prawda leży pośrodku. Assembler pozwala ściśle kontrolować zasoby i przebieg programu, a języki wysokiego poziomu - skrócić czas przygotowywania programu, który jednocześnie może być bardziej czytelny.

Atmel udostępnia nieodpłatnie zintegrowane środowisko programistyczne dla AVR-ów - oprogramowanie AVR Studio. Posiada ono edytor (z rozpoznawaniem składni), assembler, symulator umożliwiający śledzenie wykonywania programów z podglądem wszystkich wbudowanych w mikrokontroler układów. Da się

również tworzyć, kompilować i uruchamiać programy napisane w języku C. Ta ostatnia cecha daje duże możliwości, ale również sprawia najwięcej kłopotów w poprawnym skonfigurowaniu środowiska i dopasowaniu do niego kompilatora.

Dobrym uzupełnieniem dla AVR Studio jest bezpłatny kompilator języka C - AVR-GCC. Pierwotnie powstał on z myślą o systemach typu Unix, ale po pewnym czasie przeniesiono go również na platformę Windows.

GCC to skrót od *GNU Compiler Collection*, a GNU to skrót od *GNU's Not Unix*. Więcej informacji o GCC i projekcie GNU można znaleźć na stronie głównej GCC (<http://gcc.gnu.org/>).

Instalacja kompilatora

Przed instalacją należy zaopatrzyć się w pakiet instalacyjny AVR-GCC w wersji 3.2 (opatrzonej datą 2002-06-25) dostępny w postaci jednego pliku do ściągnięcia ze strony AVR Freaks (<http://www.avrfreaks.net>) i AVR Studio (aktualnie wersja 3.55) udostępnione przez Atmel na stronie internetowej firmy.

Instalacja AVR-GCC sprowadza się do uruchomienia instalatora i postępowania według wskazówek. Należy pozwolić programowi instalacyjnemu założyć domyślny katalog. Podczas instalacji nie powinny się pojawić żadne błędy. Na koniec zostaniemy poinformowani o poprawnym zakończeniu instalacji.

Utworzony zostaje katalog `c:\avrgcc`, a w nim kilka podkatalogów. Najważniejsze z nich to:

- `avr\include` - zawierający pliki nagłówkowe (.h),
- `avrfreaks` z plikiem `avr_make` (globalna część `makefile`), `makefile` (dla projektu) oraz plikiem wsadowym uruchamiającym kompilację `gcc_cmp.bat`,
- `bin` - w którym są zawarte programy wykonywalne pakietu.

Wracamy do tematu środowiska AVR Studio z bezpłatnym kompilatorem C dla mikrokontrolerów AVR - GCC-AVR. W artykule przedstawimy instalację i konfigurację tego oprogramowania do pisania, kompilacji i uruchamiania programów w C pod system Windows.

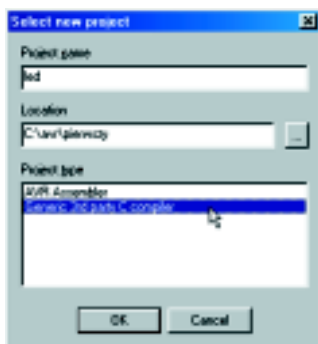
AVR Studio również instaluje się bardzo łatwo, przy czym domyślnym katalogiem jest `c:\Program Files\Atmel\AVR Studio`. W podkatalogu `apnotes` znajdują się przykładowe programy napisane w assemblerze i pliki definicyjne (.inc).

Konfiguracja i tworzenie projektu

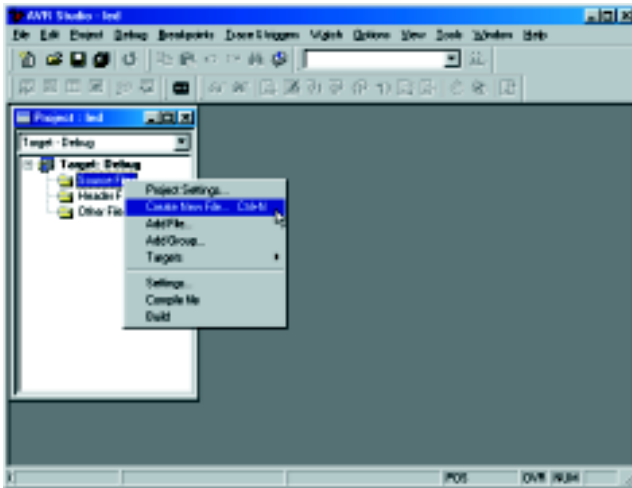
Opis konfiguracji przedstawię na przykładzie krótkiego programu. Po uruchomieniu AVR Studio, z menu *Project* wybieramy polecenie *New...* Pojawi się okno *Select new project* (rys. 1). W polu *Project name* wpisujemy nazwę projektu `led`. Pole *Location* określa ścieżkę dostępu do tego projektu, przyjmijmy, że będzie to katalog `c:\avr\pierwszy`. Na koniec ważne jest, aby podświetlić w polu *Project type* pozycję *Generic 3rd Party C Compiler*.

Podczas kliknięcia prawym klawiszem myszy w oknie projektu otwiera się menu podręczne, z którego wybieramy *Create New File...* (rys. 2). W wywołanym oknie wpisujemy nazwę tworzonego pliku - `led.c` i ścieżkę dostępu do katalogu, w którym utworzyliśmy projekt. Aby zachować porządek, przeciągamy w oknie projektu ikonę z nazwą nowego pliku do folderu *Source Files*. W otwartym oknie zatytułowanym `led.c` wpisujemy krótki program w języku C (list. 1).

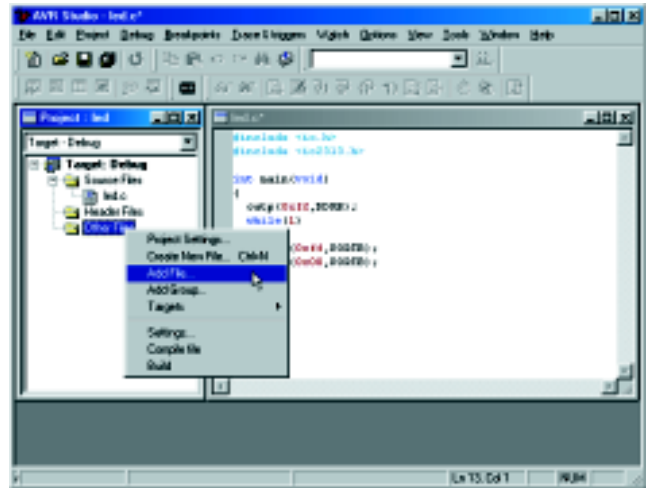
Spowoduje on, że mikrokontroler będzie wystawiał na wyjściach portu B na zmianę poziomy wysokie i niskie. Ważna uwaga: ostatnia linia każdego pliku przetwarzanego przez kompilator powinna być zakończona znakiem końca linii!

Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3

Mając już gotowy program, musimy go skompilować przy użyciu AVR-GCC. Pakiet kompilatora po naszej instalacji jest już w zasadzie przygotowany. Trzeba jedynie utworzyć plik *makefile* w katalogu projektu. Jest to plik tekstowy określający przebieg przetwarzania, kompilacji i konsolidacji. Dla ułatwienia, w pakiecie przygotowanym przez AVR Freaks plik ten zawiera parametry konfiguracyjne, które należy zmodyfikować dla konkretnego projektu. W końcowych liniach sterowanie jest przekazywane plikowi *avr_make* znajdującemu się w katalogu *c:\avrgcc\avrfreaks*, który zawiera wspólne dla wszystkich projektów polecenia i nie jest potrzebna jego modyfikacja.

Przykładowy plik *makefile* znajdziemy w wyżej wymienionym katalogu. Należy go skopiować do katalogu z projektem - w naszym przypadku do *c:\avr\pierwszy*. Na list. 2 przedstawiam go w wersji w języku polskim, przystosowanej do prezentowanego przykładu.

Najprościej jest go modyfikować poprzez dodanie do projektu w AVR Studio. W tym celu klikamy prawym klawiszem w oknie projektu, z menu wybieramy *Add File* (rys. 3) i otwieramy plik *makefile*. Przeciągnijmy go myszką do folderu *Other Files*. Najważniejsze parametry, jakie musimy przede wszystkim określić to:

- MCU, czyli typ mikrokontrolera,
- TRG - nazwa pliku wynikowego, przy czym musi to być ta sama na-

zwa jak nazwa projektu i programu głównego,

- SRC - lista plików źródłowych do kompilacji,
- zależności obiektów wynikowych od innych plików (tutaj *led.o* jest zależny od *led.c*)

Zapis $\$(TRG)$ oznacza wywołanie zmiennej (makra) określonej wcześniej poprzez przyporządkowanie *TRG=*.

Teraz trzeba poinstruować AVR Studio, jak ma współpracować z kompilatorem GCC.

Upewnijmy się, że w oknie projektu jest wybrana zakładka *Target-Debug*. Wskazując myszką na rdzeń drzewa *Target-Debug*, klikamy prawym klawiszem i z menu wybieramy pozycję *Settings...* Pojawi się okno, które należy wypełnić tak, jak to pokazano na rys. 4. Ustawienia te powodują podjęcie odpowiednich akcji przy kompilowaniu i debugowaniu programu. AVR Studio uruchamia program wsadowy (*gcc_cmp.bat*) przeprowadzający kompilację, a następnie, jeśli nie zasygnalizowano żadnych błędów, ładuje plik debugera o na-

zwie takiej, jak nazwa projektu z rozszerzeniem *.cof*.

Przy okazji warto utworzyć dodatkową zakładkę *Clean*, która będzie służyła do usuwania plików tworzonych przez kompilator. W tym celu klikamy prawym klawiszem na oknie projektu i wybieramy *Targets>Add*. W polu *Name* wpisujemy *Clean*, a poniżej wybieramy *Copy settings from>Debug*. Wybieramy zakładkę *Target-Clean* i podobnie jak wyżej modyfikujemy ustawienia. Linia polecenia ma mieć postać *c:\avrgcc\avr-freaks\gcc_cmp.bat clean*, co oznacza, że program będzie wywoływany z parametrem *clean*. Oba okienka z grupy *Run Stage Settings* pozostawiamy puste.

W systemie Windows 2000 trzeba wywoływać program wsadowy z podkatalogu *win2000*, czyli *c:\avrgcc\avr-freaks\win2000\gcc_cmp.bat*. Jeśli w oknie wyjściowym AVR Studio pojawia się komunikat błędu, informujący o kłopotach z odnalezieniem pliku *c:\tmpout.txt*, należy w pliku *gcc_cmp.bat* podać pełną ścieżkę dostępu do pliku *gcc_cmp2.bat* (@start

List. 1.

```
#include <io.h>
#include <io2313.h>
int main(void)
{
    outp(0xff, DDRB);
    while(1)
    {
        outp(0xff, PORTB);
        outp(0x00, PORTB);
    }
}
```

List. 2.

```
# Simple Makefile Volker Oth (c) 1999
# edited by AVRfreaks.net nov.2001
# tłumaczenie: Michał Lankosz sierpień 2002
##### zmień poniższe parametry dla swojego projektu #####
#wpisz typ mikrokontrolera (np. at90s8535, attiny22, atmega128 itd.)
MCU = at90s2313
#wpisz nazwę pliku docelowego (bez rozszerzenia!)
TRG = led
#wpisz nazwy plików źródłowych w C rozdzielając spacją
SRC = $(TRG).c
#wpisz dodatkowe pliki źródłowe w assemblerze
ASRC =
#dodatkowe biblioteki i pliki obiektowe do dołączenia (zlinkowania)
LIB =
#dodatkowe pliki include do kompilacji
INC =
#flagi dla assemblera
ASPLAGS = -Wa, -gstabs
#flagi dla kompilatora
CPPFLAGS = -g -O3 -Wall -Wstrict-prototypes -Wa, -ahlms=$(<:;.c;.lst)
#flagi dla linkera
LDPLAGS = -Wl, -Map=$(TRG).map, -cref
##### tejl linijki nie powinieneś modyfikować #####
include $(AVR)/avr-freaks/avr_make
# zależności
$(TRG).o: $(TRG).c
```

```
/MIN /wait cmd /c c:\avrgcc\avr-freaks\win2000\gcc_cmp2.bat %1).
```

Na tym etapie mamy już wszystko ustawione. W oknie projektu wybieramy zakładkę *Target-Debug* i naciskamy klawisz F7 (menu *Project>Build*), aby skompilować program. Komunikaty kompilatora są wyświetlane w oknie zatytułowanym *Project Output*. W katalogu projektu wygenerowany zostanie między innymi plik *led.hex*. Jest to gotowy plik w formacie Intel Hex, którym programuje się mikrokontroler, na przykład za pomocą programatora YAAP (EP7/2002) lub Ponyprog (www.lancos.com). Ten drugi szczególnie polecam ze względu na dużą liczbę obsługiwanych układów.

Cały projekt ze wszystkimi zmodyfikowanymi plikami najprościej jest zapisać poleceniem *Save All* (ikona z kilkoma dyskietkami).

Uruchamianie i debuging programu

Dość ważne podczas uruchamiania nowego kodu jest analizowanie działania niektórych jego fragmentów. W szczególności przydatna jest praca krokowa i wgląd w zawartość poszczególnych zmiennych. Środowisko AVR Studio jest przygotowane do śledzenia działania zarówno programów napisanych w assemblerze, jak i w języku C. Konieczne było jednak odpowiednie przystosowanie kompilatora. Głównym problemem jest to, że kompilator GCC normalnie generuje plik debuggera w formacie ELF, którego nie akceptuje AVR Studio. Najnowszy pakiet kompilatora zawiera już zewnętrzny program konwersji formatu ELF na COFF (*elf-cof.exe*), który jest automatycznie uruchamiany według polecenia zawartego w pliku *avr.make*.

Z doświadczenia wiem, że konwersja formatów jest błędna lub AVR Studio zawiera błędy. Objawiają się one tym, że nie da się podglądać niektórych zmiennych i czasami nie

działają pułapki (*breakpointy*). Dotyczy to szczególnie bardziej złożonych programów. Z tego względu dobrze jest, w celu analizy danego fragmentu programu, utworzyć pomocniczy projekt zawierający tylko istotne dla jego działania instrukcje.

Prześledzimy teraz skompilowany program *led*. Zauważmy, że po pierwszej kompilacji stały się aktywne niektóre przyciski na górnej listwie AVR Studio zawierającej zestaw poleceń do sterowania przebiegiem programu. Oznacza to, że został odnaleziony plik dla symulacji *led.cof*. Automatycznie również otworzyło się okno *Simulator Options* (rys. 5), w którym można wybrać typ mikrokontrolera i częstotliwość jego taktowania. Opcje te są dostępne z menu *Options>Simulator Options*.

Symulację rozpoczynamy klawiszem F5 (Run) lub wybierając ikonę 9. W oknie z programem źródłowym pojawia się żółta strzałka wskazująca linię kodu, która zostanie wykonana w kolejnym kroku. Aby wykonać linię wskazawaną strzałką, przyciskamy klawisz F11 (*Trace Into*, ikona 11).

To dopiero początek możliwości symulatora. Możemy bowiem „zobaczyć” poziom, jaki występuje na wyprowadzeniach portu B. W tym celu klikamy na ikonę 6 (lub przyciskamy klawisze Alt+5) i rozwijamy gałąź PORTB. Wykonując kolejne kroki, obserwujemy zawartość rejestru portu wyjściowego (rys. 6).

Otwórzmy teraz okno procesora kombinacją klawiszy Alt+3 (lub ikoną 4). Znajdują się w nim przynajmniej dwie przydatne funkcje: stoper i licznik cykli zegarowych. Dzięki nim możemy łatwo zmierzyć czas wykonania danego fragmentu programu. W pętli *while* programu można na przykład zauważyć, że na wyjściu portu B poziom wynosił przez jeden

Rys. 5

cykl zegara, a niski przez trzy. Niesymetria wynika z budowy pętli. Przy tej okazji warto się również zapoznać z możliwością podglądu kodu maszynowego śledzonego programu.

Klikając na ikonce 21 (Ctrl+F11), otworzymy okno zawierające linijki tekstu w rodzaju:

```
+0000002C: BA18 OUT 0x18,R1
```

Powyższa linia zawiera informację, że pod adresem 2Ch znajduje się instrukcja o kodzie BA18h, której odpowiada zapis assemblerowy OUT 0x18,R1.

Uruchomienie pracy krokowej w tym trybie powoduje wykonywanie pojedynczych instrukcji assemblera. Aby powrócić do analizy kodu w C, ponownie używamy ikony 21.

Za pomocą ikony 19 (Shift+F5) zeruje się symulowany mikrokontroler, czyli doprowadza do jego stanu wyjściowego, jaki jest tuż po „resecie” w rzeczywistym układzie.

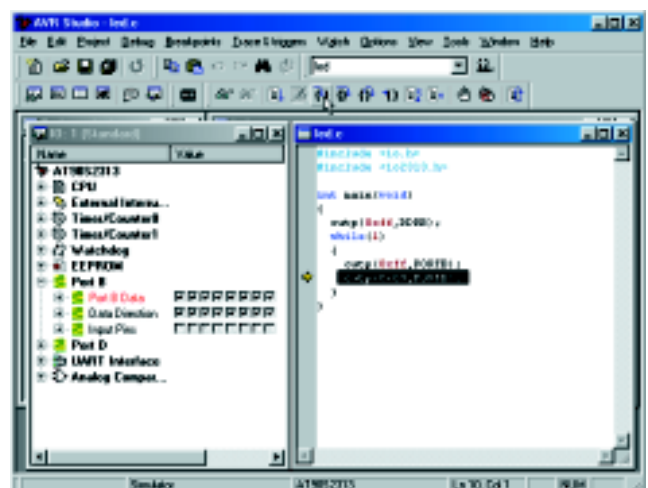
Podgląd zmiennych

Oprócz wewnętrznych rejestrów i pamięci procesora możemy również podglądać zmienne używane w programie. Dla przykładu zmodyfikujemy nasz program *led.c* do postaci pokazanej na list. 3.

Musimy jeszcze usunąć niepotrzebne pliki z poprzedniej kompilacji, zmieniając zakładkę w projekcie na *Target-Clean* i wciskając klawisz F7. Wracamy do *Target-Debug*, kompilujemy i uruchamiamy kombinacją klawiszy

Rys. 4

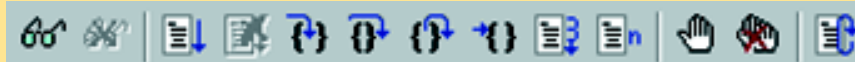
Rys. 6

Opis ikon menu AVR Studio

Ikony podglądu (Views):

1. Wartości zmiennych
2. Rejestrów
3. Pamięci
4. Istotnych parametrów pracy procesora
5. Informacji
6. Urządzeń wejścia/wyjścia

Ikony sterowania programem (Debug):

7. Dodanie zmiennej do podglądu
8. Usunięcie zmiennej z podglądu
9. Uruchomienie symulacji
10. Przerwanie symulacji
11. Krok z wejściem do funkcji
12. Krok z przeskokiem funkcji
13. Wskoczenie z funkcji
14. Uruchomienie i zatrzymanie w miejscu kursora
15. Wykonanie n kroków
16. Wykonanie n kroków
17. Ustawienie lub usunięcie pułapki
18. Usunięcie wszystkich pułapek
19. Wyzerowanie procesora

Pozostałe

20. Kompilacja i uruchomienie programu

21. Przełącznik widoku źródła

wiszy Ctrl+F7. Klikamy na ikonę 7 (okularki) i podajemy nazwę interesującej nas zmiennej, czyli x. Rozpoczynamy pracę krokową. Instrukcja w pętli while powinna powodować przesuwanie o jeden bit w lewo bitów zmiennej x i zapisywanie tego bajtu do rejestru wyjściowego portu B. Rzeczywiście, widzimy efekt „węża“ na bitach portu, podglądając stany jego wyjść w oknie IO. Jednak zmienna x ma przez cały czas wartość 0xFF. Taki stan rzeczy spowodował kompilator, który zoptymalizo-

wał kod. Kompilator „stwierdził“, że nie ma potrzeby specjalnie czytać i zapisywać zmiennej x do pamięci RAM. Wystarczy operować na jednym z rejestrów, co skróci kod i jednocześnie przyspieszy działanie programu.

Dla celów uruchomieniowych można zmienić parametry kompilacji tak, aby kod nie był optymalizowany. Wystarczy w pliku *makefile* w linii zaczynającej się od wyrazu CPFLAGS= zamiast -O3 wpisać -O0. Po usunięciu plików poprzedniej kompilacji, ponownej kompilacji i uruchomieniu pracy krokowej, zmienna x jest już obserwowalna. Różnice można dostrzec, analizując kod assemblerowy tego fragmentu programu.

Gdy program jest złożony z kilku plików źródłowych i nagłówkowych, dodajemy ich nazwy do odpowied-

nich folderów w oknie projektu. W ten sposób mamy do nich szybki i łatwy dostęp. Należy pamiętać, aby w pliku *makefile* znalazła się lista plików do kompilacji i odpowiednie zależności.

Po przebrnięciu przez przedstawiony opis i uruchomieniu pierwszego programu, proponuję odwiedzić stronę AVR Freaks zawierającą mnóstwo przykładów, projektów i dokumentów pomocniczych.

Mam nadzieję, że niniejszy opis pozwoli pokonać trudności związane z przygotowaniem współpracy AVR Studio z kompilatorem AVR-GCC i zachęci Czytelników zainteresowanych programowaniem mikrokontrolerów do własnych eksperymentów.

Michał Lankosz
sq9fqq@sq9fqq.prv.pl
<http://sq9fqq.prv.pl>

List. 3.

```
#include <io.h>
#include <io2313.h>
char x;
int main(void)
{
    outp(0xff, DDRB);
    x = 0xff;
    while(1)
        outp(x <<= 1, PORTB);
}
```